

Ἐφραίμ, κατήγετο ὁ περιώνυμος Καισάριος (Κωνσταντῖνος πρότερον) Δαπόντες (1750), ἱκανὰ καὶ καλὰ γράψας τὰ πλεῖστα διὰ στίχων¹.

Ἐκ Σκιάθου Στέφανος Δημητριάδης (1770), λόγιος².

Ἐκ Νάξου Νικόδημος Ἀγιορείτης (1800), ζηλωτὴς καὶ λόγιος μοναχὸς, πολλὰ γράψας³, Ζαχαρίας Ἀρκὰς (1823), ἀξιωματικὸς ἐν Ῥωσσίᾳ λόγιος⁴.

Ἐξ Ἴου Σπυρίδων ὁ Βαλέττας (1818), ἐν Παρισίοις σπουδάσας⁵.

Ἐξ Ἰμβρου Βαρθολομαῖος ὁ Κουτλουμουσιανὸς (1821—1828), διδάσκαλος τοῦ Φλαγγινιανοῦ Φροντιστηρίου⁶, ἐν Ἐνετίᾳ, εἶτα ἐν Κερκύρα, τελευταῖον δὲ πρῶτος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς Θεολογίας διδάσκαλος (1839), καὶ τελευταῖον τοῦ ἐν Χάλκῃ Ἑλληνικ. Ἐμπορικοῦ Φροντιστηρίου Διευθυντῆς (1840—1846)⁷, γράψας ἱκανὰ, ἐκδότης ὕστερον καὶ τῶν Μηναιῶν⁸.

Ἐκ Τενέδου Μανουὴλ ὁ Τενέδιος (1799), εἷς τῶν ἀρίστων μαθητῶν Λάμπρου τοῦ Φωτιάδου, γράψας διατριβὴν εἰς Θεουκιδίδην⁹.

Ἐκ Λήμνου κατήγετο Σίμων ὁ Λήμνιος (1543), ποιητὴς, μεταφράσας Αατινιστὶ τὸν Διονύσιον¹⁰.

Ἐκ Θήρας Σιγάλας Ἰερομόναχος (1650), γράψας περὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκρήξεως τοῦ ἠφαιστείου¹¹· καὶ ἄτεροι, ἀφανεῖς διαμείναντες, μαρτυροῦσιν, ὅτι καὶ τὸ Αἰγαῖον συνεταράσσετο εἰς τὴν τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν παιδείαν κίνησιν.

---

(1) Βρετοῦ Α', 493.

(2) Βρετοῦ Β', 264.

(3) Βρετοῦ Α', 233.

(4) Βρετοῦ Β', ἀρ. 720.

(5) Βρετοῦ Β', 242.

(6) Βελοῦδου Χρυσαιλιδ. ἐνθ. ἀνωτ. περὶ Ἐνετίας.

(7) Βαρθολομαῖου Κουτλουμουσιανοῦ Ἑπόμνημα κτλ. σελ. 129. Ἀνδρέου Σπαθάρη λόγον κτλ. ἐν Κωνσταντινουπόλει 1864. σελ. 6.

(8) Βρετοῦ Β', 289.

(9) Βρετοῦ Β', 414. 340.

(10) Σ. Ἄρ.

(11) Ἰ. Δεκιγάλλα Σχεδιάσμ. σελ. 92.

